

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGENÆVNET

Praksisoversigt over opholdstilladelse efter ganske særlige grunde (§ 9 c) og udsendelseshindringer

Udlændingenævnets prøvelse af § 9 c-restkategorien og udsendelseshindringer efter 2024-reformen

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 11 afgørelser · 2006-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler praksis om opholdstilladelse i »restkategorien« efter udlændingelovens § 9 c – dels opholdstilladelse efter ganske særlige grunde (§ 9 c, stk. 1), dels opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer. Udlændingenævnet er klageinstans for Udlændingestyrelsens afslag efter § 9 c, stk. 1, og nævnets restriktive vurdering af, hvornår der foreligger »ganske særlige grunde« – navnlig tilknytning, barnets tarv og helbred – er løbende blevet prøvet af byret, landsret og Højesteret. På udsendelseshindringsområdet er den materielle vurdering efter lov nr. 414 af 23. april 2024 flyttet til Hjemrejsestyrelsen, hvis afgørelse Udlændingestyrelsen lægger uprøvet til grund. Oversigten bygger på den foreliggende domstolsprøvelse af nævnets og myndighedernes afgørelser samt på forarbejder, cirkulæreskrivelse og forvaltningspraksis; familiesammenføring i snæver forstand, asyl/§ 9 b og selvstændig EMRK-praksis behandles i særskilte oversigter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Udlændingenævnet kræver, at der foreligger »ganske særlige grunde« efter § 9 c, stk. 1 – en tilknytning der rækker ud over selve slægtskabet og vægtige grunde til ophold; at de almindelige betingelser i § 9 ikke er opfyldt, kan ikke i sig selv begrunde tilladelse.
- 02** Udlændingenævnet afviser, at generelle sociale, økonomiske eller uddannelsesmæssige forhold i hjemlandet i sig selv udgør ganske særlige grunde.
- 03** Udlændingenævnet lægger ved børns selvstændige tilknytning afgørende vægt på, om barnet har tilbragt hovedparten af sine »formative år« (typisk fra 6-7-års-alderen) i Danmark med lovligt ophold, og medregner som udgangspunkt ikke perioder med ulovligt eller processuelt ophold.
- 04** Udlændingenævnet behandler helbredsrisici ved selve udsendelsen som et spørgsmål under § 9 b og EMRK artikel 3 – ikke under § 9 c, stk. 1; et alvorligt pleje- eller behandlingsbehov indgår kun, hvis et afslag ville krænke EMRK artikel 8.

- 05** Opholdstilladelse som udsendelseshindret kræver, at tre kumulative betingelser er opfyldt: udsendelse har ikke været mulig i mindst 18 måneder, udlændingen har medvirket sammenhængende i 18 måneder, og udsendelse må for tiden anses for udsigtsløs – manglende medvirken udelukker tilladelse, selv om tvangsudsendelse er umulig.
-
- 06** Efter lov nr. 414 af 23. april 2024 træffer Hjemrejsestyrelsen den bindende afgørelse om, at en udlænding er udsendelseshindret (hjemrejseloven § 3 a), som Udlændingestyrelsen lægger uprøvet til grund; klage over »ikke udsendelseshindret« går til udlændinge- og integrationsministeren, ikke til Udlændingenævnet.
-
- 07** Klage til Udlændingenævnet over Udlændingestyrelsens og SIRI's afgørelser skal indgives inden 8 uger, jf. § 46 a, stk. 3; visse afgørelser – bl.a. om udrejsefrist – kan slet ikke påklages til nævnet.
-
- 08** Domstolene efterprøver nævnets retsanvendelse fuldt ud, men tilsidesætter kun nævnets skøn over »ganske særlige grunde«, hvis det er åbenbart urimeligt eller hviler på et ulovligt/mangelfuldt grundlag – og prøver afgørelsen ex tunc, dvs. ud fra forholdene på afgørelsestidspunktet.
-

§ 1 Lovgrundlaget og Udlændingenævnets plads i klagesystemet

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1 er en opsamlings- eller restbestemmelse: der kan gives opholdstilladelse, hvis »ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor«. Bestemmelsen bruges, når et opholdsønske ikke kan rummes i de specifikke spor for familiesammenføring, arbejde eller studie. Gives tilladelsen på grund af familiemæssig tilknytning, betinges den efter § 9 c, stk. 1, 2. pkt., af, at betingelserne i § 9 (forsørgelse, bolig, danskprøve, sikkerhedsstillelse mv.) er opfyldt – den rene familiesammenføringsdel behandles i [familiesammenføring](#).

Udlændingenævnet er klageinstans. Efter § 46 a, stk. 1 kan Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser påklages til nævnet, og det fremgår tilsvarende af [Udlændingenævnets forretningsorden](#). Klage skal som udgangspunkt indgives inden 8 uger, jf. § 46 a, stk. 3, men nævnets formand kan i særlige tilfælde behandle en for sent indgivet klage. Nogle afgørelser kan slet ikke påklages til nævnet, jf. opregningen i § 46 a, stk. 6 – bl.a. Hjemrejsestyrelsens fastsættelse af udrejsefrist.

Tre tilgrænsende sagstyper ligger uden for nævnets § 9 c-restkategori: afslag på opholdstilladelse til uledsagede mindreårige efter § 9 c behandles af Flygtningenævnet, jf. § 53 a; humanitær opholdstilladelse efter § 9 b afgøres af ministeriet; og asyl hører under Flygtningenævnet. Disse spor behandles i [flygtningenævn og asyl](#), mens selvstændig praksis om [EMRK artikel 3](#) og [EMRK artikel 8](#) behandles særskilt. At nævnet i § 9 c-sager er den part, hvis afgørelser prøves ved domstolene, ses fx i [BS-13536/2022-HJR](#) og [BS-50453/2024-HJR](#), der begge angik prøvelse af nævnets afslag efter § 9 c, stk. 1.

Endelig bemærkes en nummereringsændring: opholdstilladelse som udsendelseshindret har traditionelt ligget i § 9 c, stk. 2 (oprindeligt § 9, stk. 2, nr. 4). Ved en ændringslov vedtaget i december 2024 (i kraft 1. januar 2025) er § 9 c renummereret, og i den gældende lovebekendtgørelse angår § 9 c, stk. 2 nu uledsagede mindreårige. Hjemrejselovens § 3 a og cirkulæreskrivelse C20240926609 henviser dog fortsat til »§ 9 c, stk. 2« om udsendelseshindrede, og henvisningerne nedenfor skal læses i lyset heraf.

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1, 2	Udlændingeloven § 9b	Udlændingeloven § 46a, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets prøvelse af opholdstilladelse baseret på barnets selvstændige tilknytning og formative år 07.05.2025 Højesteret · Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder var gyldigt 13.12.2022		

§ 2 Hvornår foreligger »ganske særlige grunde«? Kravet om tilknytning ud over slægtskabet

Praksis er restriktiv. Det fremgår af forarbejderne og af den ministerielle praksis, som domstolene har gengivet, at det er en forudsætning for [§ 9 c, stk. 1](#), at tilknytningen rækker ud over det sædvanlige slægtskab. Østre Landsret citerede i [BS-1333/2006-OLR](#) forarbejderne således:

»Det er en forudsætning for anvendelsen af § 9 c, stk. 1, 1. pkt, i forbindelse med opholdstilladelse som følge af familiemæssig eller lignende tilknytning, at tilknytningen går ud over, hvad selve slægtsforholdet normalt medfører, og at der kan anføres vægtige grunde for, at ansøgeren skal optages i den herboendes husstand ... opholdstilladelse gives efter praksis kun, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

To mønstre går igen i nævnets og myndighedernes vurdering:

- **At § 9 ikke er opfyldt, er ikke nok.** »Det forhold, at en ansøger ikke opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, kan ikke i sig selv begrunde, at der gives opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1«, jf. samme dom. § 9 c, stk. 1 er ikke en omvej uden om de almindelige betingelser.
- **Generelle forhold i hjemlandet er ikke nok.** Manglende arbejds-, uddannelses- eller forsørgelsesmuligheder i hjemlandet udgør efter praksis ikke i sig selv ganske særlige grunde.

For den hyppige sagstype – en forælder, der søger ophold hos et voksent, herboende barn – har myndighederne opstillet en snæver kategori. Vestre Landsret gengav i [BS-44368/2020-VLR](#) det ministerielle notat:

»Der gives efter praksis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til forældre til voksne herboende børn i visse tilfælde, hvor ... ansøgeren har en særlig familie tilknytning til [den herboende], der ligger udover, hvad der følger af slægtskabet i sig selv, og hvor ... ansøger lider af en sådan alvorlig sygdom eller alvorligt handicap, at den pågældende ikke – eller kun med meget stort besvær – vil kunne tage vare på sig selv i hjemlandet.«

Udlændingenævnet kræver altså et reelt og kvalificeret afhængighedsforhold. I [BS-1333/2006-OLR](#) faldt sagen, fordi der ud over et (afvist) alderspørgsmål ikke var godtgjort »et særligt afhængighedsforhold eller væsentlige helbredsmæssige forhold«. I forælder/voksent barn-sagerne er det gennemgående, at et langt tidsrum fra den herboendes indrejse til ansøgningen og muligheden for pleje i hjemlandet trækker fra – som i [BS-13536/2022-HJR](#), behandlet nedenfor.

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1	Udlændingeloven § 9, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder var gyldigt 13.12.2022 Landsretten · Landsrettens dom i sag om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9 c, stk. 1 08.07.2021 Landsretten · Afgørelse om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9c, stk. 1 17.09.2007	

§ 3 Barnets tarv og de »formative år«

Når ansøgeren er et barn, indgår hensynet til barnets tarv udtrykkeligt i § 9 c, stk. 1. Forarbejderne om barnets tarv fremhæver de »formative år« og barnets primære sociale netværk:

»Ved vurderingen af, om barnets tarv taler for en ny opholdstilladelse, skal det indgå og tillægges særlig vægt, hvis barnet har opholdt sig hovedparten af sine formative år her i landet, og om barnet har eller har haft sit primære sociale netværk her i landet.«

Udlændingenævnet lægger ved et barns selvstændige tilknytning afgørende vægt på **omfanget af lovligt ophold i de formative år**. Det illustreres af det nigerianske greencard-sagskompleks. I [BS-46228/2022-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret nævnets afslag til et barn, der var født i Danmark og havde boet her hele sit liv: nævnet medregnede kun de ca. 4 år og 8 måneders **lovlige** ophold (fra den formelle tilladelse i 2013 til 2018) og så bort fra perioden 2011–2013, hvor barnet manglede opholdsgrundlag. Nævnet lagde desuden vægt på, at barnet endnu ikke havde tilbragt en væsentlig del af de formative år – »typisk regnet fra 7-års-alderen« – i landet på lovligt grundlag, og at barnet var i en tilpasningsdygtig alder (»adaptable age«).

Højesteret stadfæstede linjen i [BS-50453/2024-HJR](#), men med en delt afgørelse (3-2). Flertallet fandt, at adgangen efter § 9 c, stk. 1 ikke er begrænset til tilfælde, hvor internationale forpligtelser kræver det, og at nævnets konkrete afvejning af de formative år ikke kunne tilsidesættes. Mindretallet ville, med henvisning til EMD-dommene *Külekcı mod Østrig* og *Pormes mod Nederlandene*, regne de formative år fra en tidligere alder og medregne barnets første leveår, hvor forældrene havde lovligt ophold. Mønsteret er, at nævnet – og flertallet i Højesteret – accepterer en forholdsvis sen indtræden af de formative år og en streng sondring mellem lovligt og ulovligt/processuelt ophold.

LOV

[Udlændingeloven § 9c, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets prøvelse af opholdstilladelse baseret på barnets selvstændige tilknytning og formative år 07.05.2025

Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afslag på opholdstilladelse til nigeriansk familie baseret på barnets tilknytning 18.09.2024

§ 4 Helbred og pleje – og afgrænsningen til § 9 b og EMRK artikel 3

Et alvorligt pleje- eller behandlingsbehov kan indgå i § 9 c, stk. 1-vurderingen, men Udlændingenævnet og domstolene trækker en skarp grænse: risikoen for, at udlændingens helbred forværres ved selve **udsendelsen**, hører som udgangspunkt under humanitær opholdstilladelse efter § 9 b og under [EMRK artikel 3](#) – ikke under § 9 c, stk. 1. Under § 9 c, stk. 1 er spørgsmålet, om et afslag ville krænke retten til familieliv efter EMRK artikel 8.

Det blev fastslået i forælder/voksnet barn-sagen om en plejekrævende amerikansk mor, [BS-13536/2022-HJR](#). Højesteret beskrev vurderingen som et skøn:

»Afgørelsen af, om A skal meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, beror således på et skøn med hensyn til, om der foreligger ganske særlige grunde.«

Højesteret fandt, at nævnet havde inddraget både tilknytningen til de voksne sønner og det opståede plejebenhov, og at skønnet ikke kunne tilsidesættes; afslaget var heller ikke i strid med EMRK artikel 8, jf. EMD's dom i

Senchishak mod Finland, bl.a. fordi pleje og pasning kunne arrangeres i USA. Domstolen tilføjede dog en vigtig pligt ved den efterfølgende håndhævelse af udrejsen:

»[V]ed håndhævelse af pligten ... til at udrejse ... påhviler [det] myndighederne at påse overholdelsen af Danmarks forpligtelser ifølge artikel 3 ... med hensyn til inddragelse af aktuelle oplysninger om bl.a. de konsekvenser, som udsendelsen vil have for hendes helbredstilstand ...«

– en henvisning til EMD's dom *Savran mod Danmark*. Mønsteret er, at Udlændingenævnet behandler helbred som en del af afhængigheds- og artikel 8-vurderingen, men kanaliserer de egentlige sundhedsrisici ved udsendelse til § 9 b/artikel 3-sporet, hvor bevisbyrden og prøvelsen er en anden.

LOV

Udlændingeloven § 9c, stk. 1

Udlændingeloven § 9b

PRAKSIS

Højesteret · Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder 13.12.2022
var gyldigt

§ 5 Udsendelseshindringer: de tre kumulative betingelser og 2024-reformen

Den anden gren af restkategorien er opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer. Efter den bestemmelse, der historisk har ligget i § 9 c, stk. 2, kan en udlænding, der har fået endeligt afslag på asyl, få opholdstilladelse, hvis tre **kumulative** betingelser er opfyldt. Østre Landsret gengav dem i [BS-32/2006-OLR](#):

»1) udsendelse ikke har været mulig i mindst 18 måneder, 2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder, og 3) udsendelse for tiden må anses for udsigtsløs.«

[Cirkulæreskrivelse C20240926609](#) udfylder den tredje betingelse:

»Udsendelse må anses for udsigtsløs, når det ikke er en realistisk mulighed – selv efter længere tids arbejde med udsendelsen – at udsendelsen kan gennemføres, og at dette ikke skyldes udlændingens manglende medvirken.«

Som typiske eksempler nævner cirkulæreskrivelsen, at hjemlandet ikke vil modtage den pågældende, at udsendelse forudsætter transit gennem et tredjeland, hvortil transitvisum ikke kan opnås, eller at rejselegitimation i praksis ikke kan fremskaffes.

Manglende medvirken er det centrale. Praksis viser, at betingelserne er kumulative, og at manglende medvirken udelukker tilladelse, selv om tvangsudsendelse aktuelt er umulig. I både [BS-32/2006-OLR](#) og [BS-3051/2004-OLR](#) – begge om etniske romaer fra Kosovo – afviste domstolene tilladelse, fordi udlændingen ikke havde medvirket i 18 sammenhængende måneder; at FN-administrationen (UNMIK) ikke modtog tvangsudsendte, fritog ikke for medvirkenspligten, så længe **frivillig** udrejse var mulig:

»Landsretten lægger til grund, at sagsøgeren ikke har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder ... Betingelserne ... er derfor ikke opfyldt.«

Ved lov nr. 414 af 23. april 2024 blev sagsgangen lagt om. Medvirkensvurderingen knyttes nu udtrykkeligt til [hjemrejseloven § 3](#): det er Hjemrejsestyrelsens afgørelse efter § 3, stk. 2 og 3, om at udlændingen medvirker, der lægges til grund. Fordi der efter § 3, stk. 3 kan gå op til 2 måneder, før der træffes afgørelse om genoptaget medvirken, kan den reelle medvirkensperiode blive op til 20 måneder. Efter [hjemrejseloven § 3 a](#) træffer Hjemrejsestyrelsen efter 18 måneder den **bindende** afgørelse om, hvorvidt udlændingen er udsendelseshindret,

og sender den til Udlændingestyrelsen, der lægger den uprøvet til grund og alene vurderer, om udlændingen er udelukket efter § 10.

Det har en vigtig konsekvens for Udlændingenævnets kompetence: klage over en afgørelse om, at en udlænding **ikke** er udsendelseshindret, går efter cirkulæreskrivelsen til udlændinge- og integrationsministeren ([Hjemrejseloven § 22, stk. 7](#)) – ikke til Udlændingenævnet. Nævnet prøver i denne gren derfor alene Udlændingestyrelsens efterfølgende opholdstilladelses- og udelukkelsesafgørelser, mens selve udsendelseshindrings-vurderingen ligger uden for nævnet. Tilladelsen er midlertidig og kan inddrages efter § 19, stk. 1, nr. 1, hvis udsendelseshindringen bortfalder, fx fordi den pågældende ophører med at medvirke; Hjemrejsestyrelsen revurderer mindst hver 18. måned.

Når udsendelse er varigt umulig, men opholdstilladelse ikke gives, ender udlændingen typisk på tålt ophold. At dette ikke i sig selv afskærer rettigheder, viser [SS-11/2024-HJR](#), hvor Højesteret fandt, at en udlænding på tålt ophold kunne aflede opholdsret efter TEUF artikel 20 af et formodet afhængighedsforhold til sine mindreårige danske børn.

LOV	Hjemrejseloven § 3	Hjemrejseloven § 3a	Udlændingeloven § 9c, stk. 2
	Udlændingeloven § 10	Udlændingeloven § 19, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om hjemvisning af sag vedrørende ophævelse af udvisning efter Udlændingelovens § 50 04.09.2024 Landsretten · Sag om afslag på humanitær opholdstilladelse og udsendelsesforanstaltninger 15.05.2007 Landsretten · Afgørelse om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9c, stk. 2 14.12.2006		

§ 6 Sagsgang, klagefrister og opsættende virkning

Udlændingenævnets afgørelser er bindende forvaltningsafgørelser, der træffes på skriftligt grundlag på baggrund af Udlændingestyrelsens akter og klagen. Klagefristen er 8 uger, jf. § 46 a, stk. 3.

Et tilbagevendende stridspunkt er **opsættende virkning** – om udlændingen må blive i landet, mens klagen eller en efterfølgende retssag behandles. Klage over et afslag har efter § 33, stk. 3 kun opsættende virkning i nærmere bestemte tilfælde, og Folketingets Ombudsmand fandt i [FOB 2016-12](#), at lovgivningen ikke gav et tilstrækkelig klart grundlag for, at Udlændingenævnet skærpede sin praksis for at tillægge klager opsættende virkning.

Under den efterfølgende domstolsprøvelse kan domstolene efter [Grundloven § 63](#) uden udtrykkelig lovhjemmel tillægge et søgsmål opsættende virkning efter en interesseafvejning. To Højesteretskendelser fra samme dag illustrerer vægtningen:

- I [BS-1108/2022-HJR](#) fik klageren opsættende virkning, fordi **byretten allerede havde underkendt** nævnets afgørelse efter en bevisførelse: »udlændingemyndighedernes interesse i håndhævelsen af udlændingelovgivningen må vige for den særlige interesse, som U har i, at familien kan forblive sammen ...«.
- I [BS-49769/2021-HJR](#) blev opsættende virkning derimod **nægtet**, fordi byretten havde frifundet Udlændingenævnet, så procesprognosen var ugunstig: »Us interesse ... overstiger ikke udlændingemyndighedernes klare interesse i, at udsendelsen ... ikke udsættes yderligere.«

Mønsteret er klart: er nævnets afgørelse underkendt af en lavere instans, taler det for opsættende virkning; har en domstol tværtimod frifundet nævnet, kræves der særligt tungtvejende grunde. Højesteret fremhævede

samtidig, at senere indtrufne forhold – fx at et boligkrav efterfølgende opfyldes – ikke kan føre til opsættende virkning, fordi prøvelsen tager udgangspunkt i forholdene på afgørelsestidspunktet.

LOV	Grundloven § 63, stk. 1	Udlændingeloven § 33, stk. 3	Udlændingeloven § 46a, stk. 3
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om opsættende virkning i udlændingesag efter byrettens underkendelse af administrativt afslag 13.04.2022 Højesteret · Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse 13.04.2022		

§ 7 Domstolsprøvelsens intensitet og samspillet med nævnet

§ 9 c, stk. 1 er en udpræget skønsmæssig bestemmelse, og det sætter rammen for domstolskontrollen. Domstolene efterprøver nævnets **retsanvendelse** fuldt ud – herunder om afgørelsen er i strid med Danmarks internationale forpligtelser – men tilsidesætter kun selve **skønnet** over, om der foreligger »ganske særlige grunde«, hvis det er åbenbart urimeligt eller hviler på et ulovligt eller mangelfuldt grundlag.

Det gennemgående resultat er, at nævnet får medhold. I [BS-13536/2022-HJR](#) fandt Højesteret ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn; i [BS-50453/2024-HJR](#) kunne nævnets afvejning af de formative år ikke tilsidesættes (om end 3-2); og i [BS-46228/2022-OLR](#) blev nævnet frifundet.

Sagskomplekset om den plejekrævende amerikanske mor viser samtidig, at instanserne kan nå forskellige resultater: Retten i Aarhus gav i første omgang ansøgeren medhold, men Vestre Landsret ophævede byrettens dom og frifandt nævnet i [BS-44368/2020-VLR](#), hvilket Højesteret stadfæstede. Det understreger, at den skønsmæssige vurdering er konkret, og at en lempeligere førsteinstans-bedømmelse ikke nødvendigvis holder ved appel.

Endelig prøves afgørelserne **ex tunc** – ud fra forholdene på nævnets afgørelsestidspunkt. Som fremhævet i [BS-49769/2021-HJR](#) kan forhold, der først indtræder efter afgørelsen, ikke føre til et andet resultat ved domstolene; de må i givet fald gøres gældende i en ny ansøgning til Udlændingestyrelsen.

LOV	Grundloven § 63	Udlændingeloven § 9c, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets prøvelse af opholdstilladelse baseret på barnets selvstændige tilknytning og formative år 07.05.2025 Højesteret · Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder var gyldigt 13.12.2022 Højesteret · Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse 13.04.2022 Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af afslag på opholdstilladelse til nigeriansk familie baseret på barnets tilknytning 18.09.2024 Landsretten · Landsrettens dom i sag om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9 c, stk. 1 08.07.2021	

§ 8 Sammenfattende mønstre i Udlændingenævnets praksis

På tværs af de to grene tegner der sig et tydeligt billede:

•

Restkategorien er snæver. Udlændingenævnet kræver i § 9 c, stk. 1-sagerne en tilknytning, der rækker ud over slægtskabet, og vægtige grunde; almindelige forhold i hjemlandet og det forhold, at de specifikke regler ikke er opfyldt, rækker ikke.

- **Dokumentation afgør udfaldet.** Et kvalificeret afhængighedsforhold, et alvorligt pleje-/behandlingsbehov, eller – for børn – lovligt ophold i de formative år skal kunne dokumenteres; bevisbyrden påhviler reelt ansøgeren.
- **Helbred kanaliseres.** Sundhedsrisici ved selve udsendelsen henvises til § 9 b og EMRK artikel 3, mens § 9 c, stk. 1 holdes på familieliv/artikel 8.
- **Udsendelseshindringer styres nu af Hjemrejsestyrelsen.** Den materielle vurdering (18 måneder, sammenhængende medvirken, udsigtsløshed) er efter 2024-reformen Hjemrejsestyrelsens og bindende for Udlændingestyrelsen; manglende medvirken er den hyppigste afslagsgrund, og klage herover går til ministeren, ikke til nævnet.
- **Domstolene bekræfter linjen.** Byret, landsret og Højesteret tilsidesætter sjældent nævnets skøn og prøver afgørelserne ex tunc; opsættende virkning afhænger i høj grad af, om en lavere instans har underkendt eller frifundet nævnet.

Udlændingenævnets egne, ofte anonymiserede afgørelser følger talrige konkrete eksempler til disse mønstre, men de bærende principper kan genfindes i den ovenfor refererede domstolsprøvelse af nævnets og myndighedernes afgørelser, fx [BS-13536/2022-HJR](#), [BS-50453/2024-HJR](#) og [BS-32/2006-OLR](#).

LOV

[Udlændingeloven § 9c, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets prøvelse af opholdstilladelse baseret på barnets selvstændige tilknytning og formative år	07.05.2025
Højesteret · Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder var gyldigt	13.12.2022
Landsretten · Afgørelse om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9c, stk. 2	14.12.2006

REFERENCE

Lovgrundlag

5 paragraffer

Grundloven § 63	stk. 1	Hjemrejseloven § 3	
Hjemrejseloven § 3a		Udlændingeloven § 9c	stk. 1, 2
Udlændingeloven § 46a	stk. 1		

MATERIALE

Citerede afgørelser

11 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

07.05.2025	Højesterets prøvelse af opholdstilladelse baseret på barnets selvstændige tilknytning og formative år	50453-2024
04.09.2024	Højesterets kendelse om hjemvisning af sag vedrørende ophævelse af udvisning efter Udlændingelovens § 50	6098-7306

13.12.2022	Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring til plejekrævende amerikansk moder var gyldigt	bs-13536-2022-hjr
13.04.2022	Højesterets kendelse om opsættende virkning i udlændingesag efter byrettens underkendelse af administrativt afslag	bs-1108-2022-hjr
13.04.2022	Højesterets afvisning af opsættende virkning i sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse	bs-49769-2021-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

5

18.09.2024	Østre Landsrets stadfæstelse af afslag på opholdstilladelse til nigeriansk familie baseret på barnets tilknytning	6567-7890
08.07.2021	Landsrettens dom i sag om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9 c, stk. 1	2358-2803
17.09.2007	Afgørelse om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9c, stk. 1	6063-7253
15.05.2007	Sag om afslag på humanitær opholdstilladelse og udsendelsesforanstaltninger	6032-7216
14.12.2006	Afgørelse om afslag på opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9c, stk. 2	2854-3386

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

20.09.2023	Twist om fire kontrolafgifter grundet delvist skjult p-tilladelse og påstand om annullering	park-3386
------------	---	-----------